

handling i det andet Ting. Dersom den ærede første Taler havde staaet som den eneste, der tog Ordet for Flerparten, vilde jeg i hans Udtalelse i Dag have set et Udtryk for, at man her i Tinget vilde stræbe at komme bort fra en saadan uheldig Arbejdsmaade, som man er kommen ind paa i de senere Aar, og vil gjøre et alvorligt Forsøg paa at komme til en reel Forhandling med Modparten. Og jeg tvivler ikke paa, at dette er det ærede Medlems eget Ønske og vel ogsaa Ønsket hos en Del af dem, der staa ham nærmest, men jeg er efter de fremkomne Udtalelser kommen i Tvivl om, hvorvidt dette kan betragtes som Udtryk for Flerparten i dette Ting. Der er næppe i Djebløkket Grund til at gaa ind paa Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag. Naar den første ærede Taler udtalte den Formening, at den finansielle Situation var en saadan, at der fremtidig kunde paaregnes et normalt og ordinært Overskud af 3 Mill. Kr., som kunde anvendes enten til Indtægtsnedgang ved Reformer paa Skatteomraadet eller til Realisation af andre Ønsker paa Udgiftssiden, saa skal jeg ikke komme ind paa en Prøvelse af denne Udtalelse. Den er ikke saaledes nærmere dokumenteret og begrundet, at jeg kan have nogen Formening om, hvorvidt den kan holde Stand. Jeg tror, ligesom han, at der ved en fornuftig Behandling af Finansloven vil vise sig de fornødne Midler til at fyldestgøre de Krav, som med Rimelighed kunne stilles i begge Retninger; men jeg er ganske vist noget i Tvivl, om just Beløbet vil blive saa stort som af det ærede Medlem paaregnet, navnlig under Hensyn til den særdeles betydelige Bæst, der i de senere Aar har været paa flere Budgetters Omraade, hvorved de blivende permanente Udgifter paa disse Budgetter ere stegne ganske overordentlig. Efter de fra begge de ærede Talere fremkomne Udtalelser finder jeg kun Anledning til at udtale, at dersom der fra dette Tings Flerparts Side bliver budt en virkelig alvorlig Forhandling, dersom der er et virkelig Ønske om Samarbejde, som kan bære Frugt, vil dette blive mødt med fuld Tilslutning fra min og mine Meningsfællers Side.

Leth: Jeg kan være enig med den ærede første Taler i, at man ikke skal lade Ageren ligge udhyrlet, men bør søge at faae den til at give saa megen Frugt som muligt. Jeg tror ogsaa, det vil kunne lykkes os paa ikke saa Omraader at faa Ageren til at sætte god moden Frugt. Men naar Frugten er moden, skal den indhøstes, og saalænge som vi have den nuværende Regering, tror

jeg, at det kun vil være liden Frugt, der i Virkeligheden vil blive indhøstet.

Der er nogle Enkeltheder paa det foreliggende Finanslovsforslag, som jeg ønsker at gøre til Genstand for nogen Omtale. — Paa Justitsministeriets Budget er der foreslaaet en Lønningsforhøjelse paa 200 Kr. til hver af Landsøver- samt Hof- og Stadsrettens Kopister. Efter det Rendskab, jeg ifølge min Stilling har til Rettens indre Forhold, kan jeg ikke andet end sige det høje Ting, at efter min Mening fortjener dette Forslag om Lønningsstillæg Ubefaling, og at jeg meget vilde ønske, at det høje Ting vilde gaa ind derpaa. Disse Kopister have en besværlig Stilling, og de have paa en Maade samme Arbejde som andre Embeds- eller Bestillingsmænd i Ministerierne, der imidlertid blive lønede bedre. Men der er en anden Klasse Funktionærer paa Hof- og Stadsrettens Kontorer, det er Assistenterne, som ere stillede overmaade uheldigt. Disse Assisterter forrette sammenlignelsesvis samme Tjeneste som Fuldmægtigene i Ministerierne; men de kaldes ikke Fuldmægtige, de kaldes Assisterter, naagtet de som sagt med Hensyn til Arbejde udføre det samme som Fuldmægtigene i Ministerierne. De ere blevne ved at staa under Benævnelsen Assisterter. Det har havt til Følge, at de ere betydelig lavere lønede end Fuldmægtigene i Ministerierne, og at de heller ikke have kongelig Benævnelse. Jeg tror, det er rigtigt og billigt, og at det ogsaa er gavnligt for de Forretningers Udførelse, som høre med ind under Retsplejen, at Forholdet stilles saaledes, at Lønningsvilkårene blive de samme ved Retterne som i Ministerierne for de Funktionærer, der henholdsvis udføre ligartede Forretninger paa de to Steder. Det er paa dette, at jeg tillader mig at henlede det høje Tings Opmærksomhed. Maa ske jeg i denne Forbindelse maatte gøre en Bemærkning endnu. Det er jo vistnok anerkendt af alle, at Retsplejen er en af de vigtigste Faktorer i vort Statsliv, at det kommer særdeles meget an paa, at Retsplejen udføres saa godt og saa forsvarligt og saa fuldkomment som muligt, men der eksisterer der et ejendommeligt Misforhold. Assessorerne i Hof- og Stadsretten have en Begyndelsesgage med Tillæg af 3,632 Kr., men en Retsbetjent ude paa Landet, selv af anden Lønningsklasse, begynder med 5,200 Kr., altsaa 1,568 Kr. mere. Naar vi se hen til, at Alderstillæggene stige for en Assessor hvert 3dje Aar med 400 Kr. Skal han altsaa bruge 12 Aar omtrent for at naa den Begyndelsesgage, som en Retsbetjent af anden Klasse har, og imidlertid har en saadan